

عنوان مقاله:

رفتار تغذیه ای در خرگوش متعاقب تزریقات داخل بطن مغزی هیستامین و آنتاگونیست های $H(1)$ و $H(2)$ آن

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 57، شماره 1 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اسماعیل تمدنفر - گروه آموزشی فیزیولوژی و حیوانات آزمایشگاهی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

وهاب باباپور - گروه آموزشی فیزیولوژی، فارماکولوژی و سم شناسی دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: بررسی نقش مرکزی هیستامین و گیرنده های $H(1)$ و $H(2)$ آن در تنظیم رفتار تغذیه ای خرگوش. طرح: مطالعه تجربی. حیوانات: سی و شش سرخرگوش سفید نیوزیلندی نر با وزن بین 2/5-3 کیلوگرم. روش: قرار دادن کانول استانلیس راهنما از جنس فلز زنگ نزن به شماره 23 در داخل بطن جانبی مغز خرگوش، تزریقات داخل بطن مغزی سالین نرمال شاهد، هیستامین (75 میکروگرم). کرفنیرامین (آنتاگونیست $H(1)$ 150 میکروگرم) و سایمتیدین (آنتاگونیست $H(2)$ 150 میکروگرم) از طریق کانول راهنما به وسیله سرنگ هامیلتون 25 میکرولیتری، ثبت رفتار تغذیه ای در وعده اول غذا شامل: مدت زمان نهفته تا شروع اخذ غذا، تعداد و مدت زمان خوردن پلت های غذایی و اندازه گیری مقادیر اخذ غذا در فواصل زمانی مشخص پس از تزریق. تجزیه و تحلیل آماری: تجزیه واریانس یکطرفه، با اندازه گیری مکرر و آزمون دانکن. نتایج: مدت زمان نهفته تا شروع اخذ غذا پس از تزریق هیستامین اثر هیستامین را مهار کرد. تعداد و مدت زمان مصرف پلت ها در وعده اول غذا با تزریق هیستامین کاهش و با تزریق به تنهایی کرفنیرامین افزایش یافت. پیش تزریق کرفنیرامین و نه سایمتیدین اثر هیستامین را مهار کرد. تزریق هیستامین، مقدار اخذ غذا را در ساعت اول و دوم پس از ساعت اول پس از تزریق شد و پیش د زمانی با آن اثر تضعیفی هیستامین را در ساعات اول پس از تزریق مهار کرد. تزریق به تنهایی سایمتیدین اثری نداشت. اخذ غذای جمعی در چهار ساعت پس از تزریق هیستامین کاهش یافت. در اخذ غذای 24 ساعت تغییر معناداری مشاهده نشد. نتیجه گیری: بر اساس نتایج مطالعه حاضر می توان اظهار نمود که هیستامین مغزی یک نقش تضعیفی مرکزی در تنظیم رفتار تغذیه ای دارد که از طریق گیرنده های $H(1)$ و نه $H(2)$ مرکزی آن میانجیگری می شود. استفاده از آنتی هیستامین های $H(1)$ و نه $H(2)$ مرکزی آن میانجیگری می شود. استفاده از آنتی هیستامین های $H(1)$ نفوذ کننده از سد خونی-مغزی در درمان برخی از حالات بی اشتها بی قابل توصیه می باشد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1381)، دوره 57، شماره 1، 13-18.

کلمات کلیدی:

هیستامین، مغیز، رفتار تغذیه ای، خرگوش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349967>

